

ASZTALITENISZ SZÖVETSÉG

1924-2014

Főszerkesztő:
Lévai György (2014)

Szerkesztő:
Fodor Róbert

A borítót Korda Krisztina tervezte

Szaklektor:
Dr. Ormai László

Munkatársak:
Aranyosi Péter, Bihari Tibor, Dobák Tamás, Faluhelyi Róbert,
Fejes András dr., Gódor László, Dr. Hencsei Pál, Horváth Tibor,
Kaiser János, Kovács Győző, Lévai György, Majsai Károly,
Dr. Mayer Rezső, Mihályi András, Nádas Krisztina,
Nádas Pál, Surányi Péter, Szepesi Attila, Tarján András

Fotók:
Fazekas Gyula, Nádas Pál, MTI és Statisztika archívuma
Olimpiai és Testnevelési Múzeum

ISBN 978-963-12-1215-0

Magyar Asztalitenisz Szövetség
Felelős kiadó: Dr. Stocker Miklós főtítkár

Nyomdai munkák: Kinizsi Nyomda Kft. Debrecen
Felelős vezető: Bördös János ügyvezető igazgató

rom aranykorszakra – után szép lassan csökkentek az eredményességi mutatók. Erre vonatkozóan sok tényezőt lehetne felsorolni. Ennek a könyvnek azonban nem az volt a feladata, hogy kitérjen az okokra-okozatokra, célunk inkább az elért eredmények előtérbe helyezése volt. Azok, akik egy kicsit reálisabban szemléljük könyvünk tartalmát, könnyen rájönnek, hogy a harmadik évezredtől nagyarányú fluktuáció is hátráltatta a sikerek elérését. A sportág rohamosan csökkenő színvonaláért nemcsak a külső erők okolhatók, az egyre inkább előtérbe kerülő belső konfliktusok sem tettek jót. Törvényszerűnek tűnik, hogy mindaddig, amíg ezek a konfliktusok nem szűnnek meg, problémás lesz a sportág megítélése, arról már nem is szólva, hogy szakmai téren is van mit bepótolni. Az jól követhető a történések olvasása közben, hogy a jó eredmények közepette a mindenkori sportági vezetéseknek „láthatatlannak” kellett maradnia. A jelenleg fennálló problémákat a legutóbb megválasztott vezetésnek kell megoldania oly módon, hogy a szövetség centenáriuma mindezekre már emlékezni se kelljen. Úgy véljük, helyes volt a sportág vezetésének azon döntése, hogy erre a jubileumra jelenjen meg első(!) alkalommal egy olyan átfogó kiadvány, amit szívesen olvasnak mindazok, akik versenyeztek vagy szimpátiát éreznek a sportág iránt...

A MAGYARORSZÁGI PARALIMPIAI MOZGALOM

Hazánkban 1929-től származtatható a mozgáskorlátozottak sportja. A „*Nyomórék Gyermek Országos Otthona (1903)*” – ma a Mozgásjavító Óvoda, Általános Iskola, Szakközépiskola, Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény és Kollégium – tanulói számára az ott dolgozó orvosok és pedagógusok felismerték a sport rehabilitációs értékét és embert formáló erejét. A sport jótékony szerepének felismerése a rehabilitációban szükségessé tette, hogy 1929-ben Nyomórékok Sport Egyesülete (NYSE) néven megalakítsák hazánk első, kimondottan mozgássérülteket segítő sportegyesületét. A gyerekek a rendszeres iskolai rehabilitációra felkészítő tornaórákon és a sportfoglalkozásokon, háziversenyeken keresztül jutottak el az *épek* számára rendezett budapesti sportversenyekre többek között az asztalitenisz sportágban is. A **tanítás-gyógyítás-képzés** mellett a sport területén kifejtett komplex terápiás és rehabilitációs ellátás magas színvonalának is köszönhette az akkori intézmény európai elismertségét.

A II. világháború után a politikai döntések következményeként (1945–1952) a belső komplex tartalmi munka megszűnt. 1948-tól egészen az 1970-es évek elejéig mozgássérültnak lenni Magyarországon egyet jelentett a „*PERSONA NON GRATA*” státusszal. Az otthonokban megszüntetik az addig magas színvonalú,

európai elismertséggel működő komplex rehabilitációs tevékenységet, sajnos a szervezett sporttevékenységgel egyetemben. Az 1960-as évek végén szerencsére az egyesülésről szóló törvény ismét lehetőséget adott egy új speciális egyesület létrehozására a sportolni vágyó mozgássérült fiatalok számára. Az egyéni próbálkozásokat követően Fejes András, Tauber Zoltán asztaliteniszezők és a „Mozgásjavító” intézmény akkori igazgatója, Zsótér Pál, Vámos Károlyné, Bartos Judit (dr. Benczur Miklósné), Hajdú Levente tanárok, valamint az iskola akkori diákja a mozgáskorlátozottak számára sportegyesületet (1970) alapítanak. Az új egyesület névadója a kétszeres olimpiai bajnok, Halassy Olivér lett.

Még ugyanabban az évben megalakítják a miskolci Akarat Sportegyesületet is. Kezdetben az íjászat, a sakk, az ülőröplabda, majd később az úszás, a teke és a kispályás labdarúgás mellett az egyik legkedveltebb sportág az asztalitenisz volt. Közvetlenül a két hazai sportegyesület megalakulását követően, már 1971-ben Gödöllőn lengyel, jugoszláv, svéd és NSZK-beli sportolók részvételével megrendezik az első hazai versenyt. Hazánkat külföldi versenyeken először magánemberként Fejes András asztaliteniszező képviselte. Az 1972. évi heidelbergi (paralimpiai) játékokon került sor négy magyar mozgássérült sportoló, köztük egy asztaliteniszező részvételére. A svédországi Solna játékokon (1974), majd a 23 ország részvételével 1975-ben megrendezett Saint-Etienne-i Világjátékokon és az 1976. évi TORONTOLYMPIÁD (paralimpia) versenyein képviselhette magyar asztaliteniszező hazánkat. A honi és nemzetközi versenyeket ebben a kezdeti szakaszban legtöbbször spartakiádszerűen bonyolították le, s az asztalitenisz mindig szerepelt ezeken a versenyeken. Az egyre gyakoribb és rendszeres nemzetközi szereplést a hivatalos szerv (OTSH) leginkább a szocialista országok (Csehszlovákia, Lengyelország, NDK és Magyarország) versenyekre igyekezett korlátozni. A szocialista országok között kötött Intersport–Invalid-együttműködés keretében 1973-tól az *INTERKUPA*-versenyekkel biztosították a honi asztaliteniszezők legjobbjai számára a nemzetközi szereplést.

A magyar politikai vezetés a Torontolympiádon (paralimpia) való magyar részvétellel kapcsolatban két egymásnak ellentmondó politikai döntést hozott. Először engedélyezte hazánk legjobb mozgás- és látássérült sportolói számára a részvételt az V. Paralimpiai Játékokon (Toronto 1976), majd a Dél-Afrika sportolójának (fehérek-feketék) a játékokon való részvétele miatti tiltakozás eredményeként a harmadik versenynapot követően a teljes magyar paralimpiai csapatot hazarendelte és külön pénzügyi költséggel hazaszállíttatta. Magyarország a játékokra úgy kapott meghívást a rendezőktől, hogy akkor még nem rendelkezett nemzetközi szövetségi tagsággal sem. A Tauber Zoltán asztaliteniszező által megnyert aranyérmet a játékok jegyzőkönyveiben a politikai tiltakozás miatt a rendezők nem szerepeltették, és az első magyar sportoló által megnyert paralimpiai aranyérmet a hazai sportpolitika a mai napig nem ismerte el.

Az OTSH 1977-ben megalakítja a Mozgáskorlátozottak Testnevelési és Sportbizottságát (MTSB), és ettől kezdve hivatalos szervezeti keretek között – most már nem egyesületi Mozgáskorlátozottak Halassy Olivér Sportegyesülete (HOSC) szinten – kezelték és államilag támogatták a sportoló mozgássérültek hazai és nemzetközi sportéletének szervezését. Ezzel a döntéssel kezdődött el a sérült emberek hivatalos állami elismerésének folyamata, és egyben az évenkénti rendszeres, de nem elégséges állami finanszírozás is.

Az 1980-as évek elejére vált jellemzővé, hogy sorra alakultak a hazai sportegyesületek, így az asztalitenisz-sportág is. Az MTSB, mint az állam (OTSH) által létrehozott és általa közvetlenül irányított csúcsszervezet, 1981-től erőteljesen kezdi szervezni a nemzetközi kapcsolatok mellett a hazai sportéletet. A sportágankénti országos bajnokságok rendszere kezd kialakulni. Megkezdődik az *épek* sportjához és sportágaihoz hasonló versenyrendszerek kialakítása. A kimondottan mozgássérültek számára létrehozott egyesületekben tömörülő asztaliteniszezők beneveznek a városi, járási, megyei vagy még magasabb szintű bajnokságokba. Megszervezik a mozgássérültek országos bajnokságát, a vidékbajnokságot, sőt a Tízek, majd később a TOP 12 bajnokságokat is. A kimondottan mozgássérültek számára rendezett versenyekhez csatlakoztak azok az egyéni sportolók, akik mozgássérültként az *épek* asztalitenisz-egyesületeiben, leigazolt versenyzőként, integrált körülmények között versenyeztek. A bajnoki rendszerek bevezetése megsokszorozta a hazai versenyzési lehetőségeket, és egyben a sportág minőségi változását is eredményezte. Erre az időszakra tehető a sportág utánpótlásának országos szintű megszervezése is.

A hazai politikai rendszerváltás és a nemzetközi elvárások együttes hatására 1989-ben a Mozgáskorlátozottak Testnevelési és Sportbizottsága (MTSB) demokratikus úton – az országban akkor működő 16 sportegyesület és a speciális intézmények, valamint az egyéni sportolók bevonásával – megalakítja a Magyar Mozgáskorlátozottak Sportszövetségét (MMS). Még ugyanebben az évben a Magyar Olimpiai Bizottság (MOB) közgyűlésének tagsága felveszi rendes tagjai sorába a Magyar Mozgáskorlátozottak Sportszövetségét. Ezzel a közgyűlési döntéssel az asztalitenisz-sportágban már évtizedek óta természetesen zajló integrációs folyamat a sportági szakszövetségek szervezeti rendszerében is kezdetét veszi.

Közvetlenül a Nemzetközi Paralimpiai Bizottság (az 1989-ben Düsseldorfban megalakuló International Paralympic Committee – IPC) megalakulását követően az MMS 1990. évi közgyűlése kimondja, hogy Magyarországon is meg kell alapítani a Magyar Paralimpiai Bizottságot (MPB). A Bizottság megalakulását (1997. szeptember 13.) követő esztendőben a Magyar Köztársaság költségvetésében külön sor jelzi a sportoló mozgássérült személyek hosszú éveken át tartó sportpolitikai harcának, integrációs szándékának eredményét. **Az MPB megalakulásával átvette az MMS-től és annak jogelődjeitől – MTSB és HOSC által**

– a több mint 20 évig általuk szervezett nemzetközi (az 1976-os Torontolympiádtól az 1996-os Atlantai Paralimpiáig) feladatok intézését. A honi paralimpiai mozgalom új szervezeti keretei egyben új korszak kezdetét is jelentették. A szervezeti átalakulási folyamatban az asztalitenisz-sportág jeles képviselői, valamint nemzetközi eredményeik is jelentős szerepet játszottak.

SÉRÜLT SPORTOLÓINK EREDMÉNYEI (PARA, SZERVÁTÜLTETETTEK, SIKET)

Paralimpiákon

Aranyérmesek

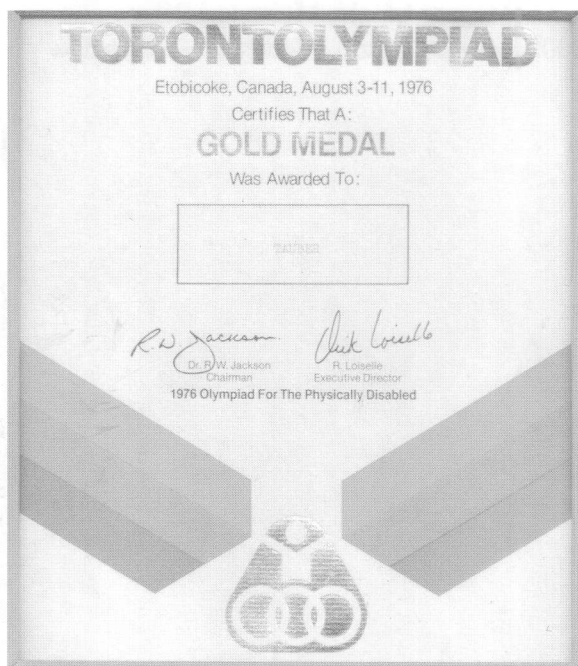
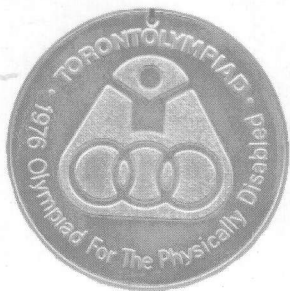
1976. Tauber Zoltán, egyes
1996. Sasváriné Paulik Ilona, egyes
2012. Pálos Péter, egyes

Ezüstérmesek

1984. csapat
Kovács Győző, Majsai Károly, Szepesi Attila,
1988. Szepesi Attila, egyes
1992. csapat
Pusztafiné Kovács Judit, Sasváriné Paulik Ilona

Bronzérmesek

1988. Majsai Károly, egyes
1988. csapat
Kovács Győző,
Szepesi Attila,
1992. Sasváriné Paulik Ilona,

Világjátékok

Ezüstérmesek

1987. csapat

Erdős Lajos, Majsai Károly,

1987. Erdei Ilona, egyes

Bronzérmes

1987. Majsai Károly, egyes

Golden Games

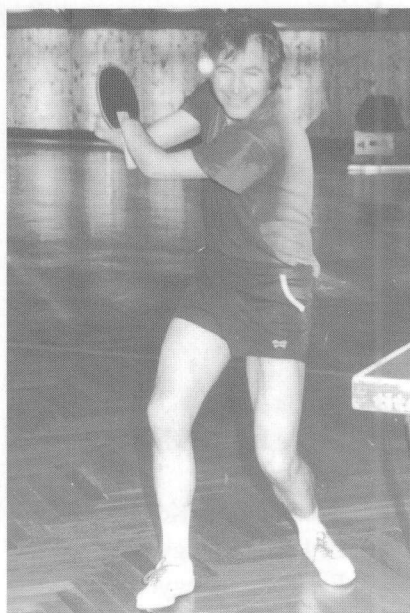
Ezüstérmesek

2004. László János, Pálos Péter,
páros

Bronzérmesek

2004. csapat

László János, Pálos Péter, Szabó Attila,

Tauber Zoltán

1930, Pingpong

Világ bajnokságok

Aranyérmesek

1975. Tauber Zoltán, egyes
2003. Pálos Péter, egyes (inas*)
2005. Pálos Péter, egyes (inas)
2007. Pálos Péter, egyes (inas)

* inas értelmezése: a szervezet nemzetközi szinten előmozdítja a sportoló szellemi (értelmi) fogyatékos emberek élsportját. Az IQ-ja 75 vagy az alatti, mérése jelenti a viselkedési és fogyatékoságain mutatóknak jelen kell lennie mielőtt a 18. életévét betöltötte a sportoló.

Ezüstérmesek

1986. csapat
Erdős Lajos, Majsai Károly,
1986. csapat (nyílt)
Erdős Lajos, Kovács Győző, Majsai Károly, Szepesi Attila,
1986. Erdei Ilona, egyes,
1990. Erdei Ilona, egyes,
1990. Pusztafiné Kovács Judit, egyes
1998. László János, egyes

1970, HOSC alakuló ülése

Bronzérmesek

1966. Fejes András, egyes

1968. Fejes András, egyes

1971. Fejes András, egyes

1975. csapat

Géczi János, Szloboda László, Tauber Zoltán, Varga Mihály,

1975. Géczi János, egyes

1986. Majsai Károly, egyes,

1986. csapat

Erdős Lajos, Kovács Győző, Majsai Károly, Szepesi Attila

2010. csapat

Csonka András, Zborai Gyula,

Európa bajnokságok

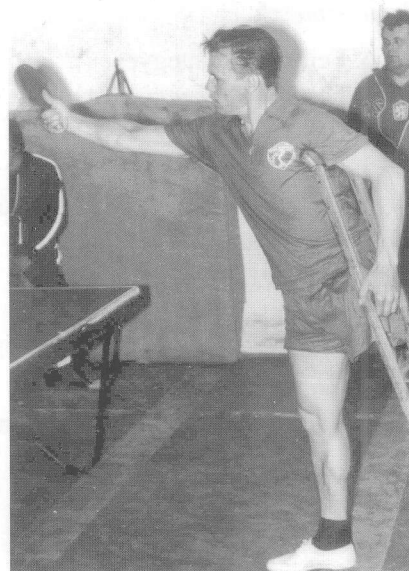
Aranyérmesek

1966. Fejes András, egyes,
1966. Fejes András, páros,
1967. Fejes András, egyes,
1967. Fejes András, páros,
1969. Fejes András, egyes,
1971. Fejes András, egyes,
1973. Fejes András, egyes,
1977. Fejes András, egyes,
1985. csapat
Erdős Lajos, Majsai Károly,
1987. Erdős Lajos, egyes,
1987. Pusztafiné Kovács Judit, egyes
1987. csapat
Sasváriné Paulik Ilona, Pusztafiné Kovács Judit,
1989. Kovács Győző, egyes,
1991. csapat
Erdős Lajos, Majsai Károly,
1991. csapat
Pusztafiné Kovács Judit, Sasváriné Paulik Ilona,
1991. Sasváriné Paulik Ilona, egyes
2005. László János, Pálos Péter, páros,
2005. csapat
László János, Pálos Péter,
2006. Pálos Péter, egyes (inas)
2010. Pálos Péter, egyes, (inas)
2012. Pálos Péter, egyes (inas)

Ezüstérmesek

1978. Fejes András, egyes,
1983. Majsai Károly, egyes
1983. csapat
Majsai Károly, Szepesi Attila,
1985. csapat
Kovács Győző, Szepesi Attila,
1985. Pusztafiné Kovács Judit, egyes,
1987. Sasváriné Paulik Ilona, egyes,

1978. játék a BVSC csarnokban

1989. Tauber Zoltán, egyes,
1989. csapat
Kovács Győző, Szepesi Attila, Tauber Zoltán,
1990. csapat
Sasváriné Paulik Ilona, Pusztafiné Kovács Judit,
1995. csapat
Erdős Lajos, Majsai Károly,
1997. Sasváriné Paulik Ilona, egyes,
1998. csapat
László János, Csibor Zsolt, Szabó Attila
1999. László János, Csibor Zsolt, páros,
2001. csapat
Bereczki Dezső, Bereczki Zsolt,
2002. csapat (Inas)
Csibor Zsolt, László János, Szabó Attila
2005. Pálos Péter, egyes(inas)
2007. Csonka András, egyes
2011. csapat
Bereczki Dezső, Bereczki Zsolt
2013. csapat
Zborai Gyula, Csonka András
2013. csapat
Csonka András, Zborai Gyula

1985, Delden

Bronzérmesek

- 1978. Fejes András, páros
- 1983. Majsai Károly, egyes
- 1985. Majsai Károly, egyes
- 1985. Erdős Lajos, egyes
- 1987. Erdei Ilona, egyes,
- 1987. csapat
Kovács Győző, Szepesi Attila,
- 1989. Szepesi Attila, egyes
- 1989. Erdei Ilona, egyes
- 1989. Sasváriné Paulik Ilona, egyes,
- 1989. csapat
Majsai Károly, Erdős Lajos,
- 1991. Erdős Lajos, egyes,
- 1997. László János, egyes (inas)
- 2003. Zborai Gyula, egyes
- 2003. csapat
Csonka András, Gregor Zoltán, Zborai Gyula

Sasváriné Paulik Ilona

Balról Kuncze Gábor, miniszter, Legezi György, Sasváriné Paulik Ilona és Göncz Árpád köztársasági elnök

Gönc Árpád köztársasági elnök és Pusztafiné Kovács Judit, 1992, Barcelona

1984. a New Yorki paraolimpiai csapat köszöntése

2009. csapat

Csonka András, Gregor Zoltán, Zboray Gyula,

2011. csapat

Bereczki Dezső, Bereczky Zsolt,

2013. Bereczki Dezső, egyes,

2013. csapat

Kaiser János, Major Endre,

Szervátültetettek

Aranyérmesek*

2004. Marinyák Gábor, (senior) egyes

2004. Székelyné Burja Ilona, (40-49) egyes

2004. Nagy István (40-49) egyes

2006. Horváth Aliz (30-39) egyes

2006. Székelyné Burja Ilona (40-49) egyes

2006. Póra Sándor (50-59) egyes

2006. Székelyné Burja Ilona, Horváth Aliz, páros,

2006. Ruppert László, Novák Gyula, páros,

2006. Ferencz Károly, Horváth Aliz, vegyes páros,

2008. Nagy István, Székelyné Burja Ilona, vegyes páros,

2008. Székelyné Burja Ilona, Horváth Aliz, páros,

2010. Kóka Zoltán, (18-29) egyes,

2010. Csuti János (30-39) egyes,

2010. Séra Lajos (DIAL) egyes,

2010. Kóka Zoltán, Csuti János, páros,

2010. Tóth Irma, Székelyné Burja Ilona, páros,

2010. Csuti János, Székelyné Burja Ilona, vegyes páros,

2012. Séra Lajos (60-69) egyes,

2012. Földesi Gyula, Séra Lajos, páros,

2014. Séra Lajos (DIAL) egyes,

2014. Almagro Carmen, Tóth Irma, páros,

2014. Kóka Zoltán, Csuti János, páros,

* A zárójelben lévő megjelölés a korcsoportot jelenti